

Jongerenbazuin

Zomereditie 2026

De Messias en Zijn vrederijk

Jesaja 11 vers 4-9

"Maar Hij zal de armen met gerechtigheid richten en de zachtmoedigen des lands met rechtmatigheid bestraffen; doch Hij zal de aarde slaan met de roede Zijnsmonds, en met den adem Zijner lippen zal Hij den goddeloze doden. Want gerechtigheid zal de gordel Zijner lendenen zijn; ook zal de waarheid de gordel Zijner lendenen zijn. En de wolf zal met het lam verkeren, en de luipaard bij den geitenbok nederliggen; en het kalf, en de jonge leeuw, en het mestvee tezamen, en een klein jongskens zal ze drijven. De koe en de berin zullen tezamen weiden, haar jongen zullen tezamen nederliggen, en de leeuw zal stro eten, gelijk de os. En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder; en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil van den basilisk. Men zal nergens leed doen noch verderven op den gansen berg Mijner heiligheid; want de aarde zal vol kennis des Heeren zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken."

De Hemeltelefoon

Ik weet niet of het jou bekend is
dat er een telefoon bestaat
die draadloos vanaf de aarde
rechtstreeks naar de hemel gaat.

Ga op de knieën
dan gaat er in de hemel een bel
en kun je rustig spreken
God hoort je stem wel.

De lijn is altijd vrij
verkeerd verbonden
is er in het huis van God niet bij

Misschien is er door niet te geloven
de verbinding stuk gegaan
en heb je de hemeltelefoon
verwaarloosd laten staan.

Je hart is het toestel
en je kan er elk moment van de dag
gebruik van maken

Hij wil naar je luisteren
en zegt nooit "maak het kort"
Hij blijft wel aan de telefoon
totdat jij je hart hebt uitgestort.

Controleer maar eens je toestel
en maak het storingsvrij.....

Volharding in de gezindheid van Christus

herder A. Blumink

Geliefde jongeren,

We lezen in de brief van Paulus aan de Filippenzen hoofdstuk 1 vers 3-30 drie verschillende korte stukjes. Paulus' dankzegging en gebed voor de Filippenzen; vruchten van Paulus' gevangenschap; en vermaning tot standvastigheid. We zullen met het eerste beginnen:

Paulus doet in de verzen 3-11 **een dankzegging en gebed voor de Filippenzen**. Hij dankt hier een ieder uitbundig, voor

alle werken, de evangelieverkondiging, die zij, de Filippenzen, gedurende zijn gevangenschap hebben gedaan. En dat zij veel over de liefde hebben gesproken.

De liefde die in Paulus is, is ook bij hen terug te vinden. Over die liefde, met het oog op de wederkomst van Jezus, hebben zij gesproken. Paulus bidt voor hen, dat de liefde mag blijven groeien in hen. Als de liefde groeit, zal de wijsheid steeds groter worden. Jongeren, laten

wij ook in die liefde blijven zodat onze wijsheid net zo groot zal worden als bij de Filippenzen in die tijd.

In de volgende verzen, de verzen 12-26, lezen wij over de **Vruchten van Paulus' gevangenschap**. Paulus legt er hier de nadruk op, dat zijn gevangenschap, wat het Evangelie betreft, goed heeft gedaan bij de Filippenzen. Want door zijn gevangenschap, wat de wil van Christus is geweest, is als het

ware het Evangelie, de liefde van God, als een lopend vuurtje de wereld ingegaan; evenals waarom hij gevangen heeft gezeten. Het is omdat hij geloofde in Jezus Christus. Paulus kwam uit voor zijn geloof in Hem. Dat maakte de Filippenzen juist zo bevreesd. Maar... zij bleven doorgaan met de arbeid in Zijn wijngaard; ook al wisten zij niet of zij het goede deden. Want lezen wij in vers 12: **"En ik wil, dat gij weet, broeders, dat hetgeen aan mij is geschied, meer tot bevordering van het Evangelie gekomen is."** Hier staat wat ik net aanhaalde.

De Filippenzen, zij waren ongerust over Paulus zijn lot maar ook over hun eigen lot. Zij dachten dat hun arbeiden in Zijn wijngaard niet op orde was, maar Paulus, hij deelde mee dat dit anders was dan zij dachten en hadden verwacht. Het prediken van het Evangelie was juist alles ten goede, zij waren sterk geworden in alles. **"Alzo dat mijn banden in Christus openbaar geworden zijn in het ganse rechthuis, en aan alle anderen."** (Fil. 1:13). Met het ganse rechthuis wordt bedoeld: zij die Paulus in gevangenschap hebben genomen. "Alle anderen" zijn zij die Paulus beurtelings bewaakten en de medegevangenen tijdens zijn gevangenschap.

Paulus spreekt verder over de arbeid die zij hebben verricht tijdens zijn gevangenschap: **"En dat het meerder deel der broeders in den Heere, door mijn banden vertrouwen gekregen hebbende, overvloediger het Woord onbevreesd durven spreken."** (Fil. 1:14). Ja, ze zagen door het proces wat Paulus doormaakte, zijn gevangenschap, alles in een beter licht komen. Het zelfvertrouwen in de Geestelijke arbeid kwam hier tot uiting en ging over in het meer en meer vertrouwen in God den Vader.

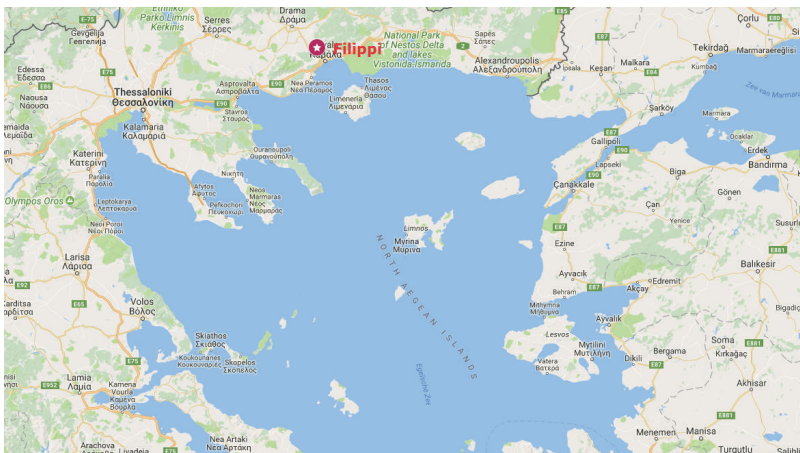
Maar, **sommigen prediken ook wel Christus door nijd en twist.** Er waren er die predikten uit nijd. Zij gunden Paulus zijn groot aantal bekeerde volgers van God niet. Zij wilden er meer bekeren tot het geloof en Paulus hierin overtreffen. Paulus, hij was zeer bedroefd over hen. Zij deden het in eigen belang en kracht, van 'kijk eens hoe goed ik/wij zijn' en niet in de kracht van de Heer.

Maar sommigen deden het ook door **goedwilligheid.** Zij waren welwillend, eensgezind gelijk aan Paulus. Zij waren goeddunkend over hetgeen hij predikte. Zij brachten het ware Evangelie, wat Paulus wilde doen, het was immers zijn taak het een ieder

te verkondigen, maar door de gevangenschap kon hij dit niet. Zij die het uit eigenbelang, met de onzuivere bedoeling deden, maakten Paulus zijn gevangenschap zwaar. Zij predikten de dwaalleer en hun gedachten deugden niet. Zij waren jaloers op Paulus.

En wij, jongeren in deze tijd, horen, lezen en leren vanuit de Bijbel alle dingen. Laten wij bij het goede blijven daardoor. Want Paulus weet, **dat dit ter zaligheid gedijen zal, door uw gebed en toebrengring des Geestes van Jezus Christus** (vers 19). Hier laat Paulus zijn motivatie zien, waarom de blijdschap hem zo goed doet. De gebeden die men opzendt tot de Heer zijn hem tot een hulp. Maar meer zal de hulp van de Geest van Jezus Christus zijn. Jongeren, we spreken hier nog steeds over de zegen die Paulus ervaren heeft tijdens zijn gevangenschap. Hij spreekt nu een verlangen uit tot de Filippenzen: **"Volgens mijn ernstige verwachting en hoop, dat ik in geen zaak zal beschaamd worden; maar dat in alle vrijmoedigheid, gelijk te allen tijd, alsook nu, Christus zal groot gemaakt worden in mijn lichaam, hetzij door het leven, hetzij door den dood."** (Fil. 1: 20).

Horen jullie wat Paulus spreekt? Paulus zegt hier, dat hij verlangende is en hoopt, dat hij niets zal doen waarvoor hij zich zal moeten schamen, en dat hij zonder vrees en angst voor zijn geloof uit durft en zal komen. Dat Hij Christus groot zal maken, alles in en met Zijn liefde verkondigen. Maar Hij, en hier bedoelt hij Jezus mee, altijd de eer krijgt. Ook Paulus weet van zichzelf dat hij zonder Hem niets kan doen.

Zo willen wij als jongeren en ouderen diep in ons hart toch ook door het leven gaan?! **"Want het leven is mij Christus, en het sterven is mij gewin."** (1:20). Jongens en meisjes, hij wil leven in en met Christus.

Maar moet hij sterven, hij ziet het als een aanwinst, hij zal dan bij de Heer zijn. **"Maar of te leven in het vlees, hetzelfde mij oorbaar zij, en wat ik verkiezen zal, weet ik niet."** (1:21). Sprak hij net dat het sterven een aanwinst zou zijn, hier vindt Paulus het leven nog geen last. Omdat hij Jezus kent, is zijn leven in Hem nooit doelloos geweest. Laten wij ook die gedachten in ons hebben! Daarom wil hij, en laten wij dit ook blijven doen (vooral in deze laatste tijd), arbeiden met de vruchten.

En toch is daar de twijfel wat Paulus kiezen zal (1:23-24): **"Want ik word van deze twee gedrongen, hebbende begeerte, om ontbonden te worden en met Christus te zijn; want dat is zeer verre het beste. Maar in het vlees te blijven, is nodiger om uwentwil."** Paulus, hij vindt het allebei aantrekkelijk. Hij zou graag willen sterven om dichtbij de Heer te zijn. Maar nog liever blijft hij leven, het is beter voor het volk. Wat zijn onze/jullie gedachten bij deze woorden?

Natuurlijk zullen jullie de gedachte wel eens hebben 'laat de Heer mij maar opnemen, dan ben ik verlost van alle ellende hier op deze aarde'. Maar is dit

niet een egoïstische gedachte? Laten wij de gedachten van Paulus ter harte nemen. Arbeiden: jongeren (en ook ouderen), blijven vertellen over Hem en Zijn grote liefde. Wat zal het mooi zijn als er nog meer jongeren tot het geloof komen en het getal snel vol zal mogen zijn.

In deze overtuiging weet Paulus, dat hij wil blijven om bij hen te zijn. Dat zij verder mogen komen en bovenal zich in het geloof zullen verblijden. Jongeren, in de blijdschap van het geloof.

Nu het laatste gedeelte over **Paulus' vermaning tot standvastigheid.**

Paulus, die na dankzegging en vruchten, nu de Filippenzen vermaant tot standvastigheid in de strijd. Zij (en ook wij) zullen zich niet laten afschrikken door de tegenstand die zij ervaren in het leven. En zien wij het nu in deze laatste tijd ook niet gebeuren?

In vers 27 staat: **"Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus."** Zij, maar ook wij in deze tijd, zullen ons waardig moeten gedragen. Het verkondigen van het Evangelie brengt grote verplichtingen voor ons mee. In Colossenzen 1 vers 10 staat: **"Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God."** Onze kennis zal vruchtbaar gemaakt moeten worden in het leven. Onze levenswandel zal waardig moeten zijn. We zullen ons zelf daarin onderwijzen, in de dingen aangaande Zijn woord, de Bijbel. Erediensten, zoveel als het ons in het vermogen ligt, bijwonen. En jongeren waarom? **"Opdat, hetzij ik kom en u zie,**

hetzij ik afwezig ben, ik van uw zaken moge horen, dat gij staat in één geest, met één gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof des Evangelies;" (1:27). Wij zullen niet wijken in de strijd. Wij zullen samen gedreven zijn en één zijn met elkaar. Eén van geest in denken en handelen. Dat wij hierin het voorhoofdsiersel, dat de meesten onder ons hebben ontvangen, kunnen en mogen gebruiken. Eén zijn, in de liefde tot Christus en zeker ook tot elkaar. **"En dat gij in geen ding verschrikt wordt van de-geenen, die tegenstaan; hetwelk hun wel een bewijs is des verderfs, maar u der zaligheid, en dat van God."** (1:28).

Als wij zo staan in het geloof en één zijn, hoeven wij niet bang te zijn. Nee, wij ouderen en jongeren zullen opgewassen zijn tegen hen die ons willen weerhouden van het/ons geloof. Wij kunnen dit niet alleen en hebben de kracht van onze Heer en Heiland daarbij hard nodig. Denk hierbij aan de wapenrusting Gods (Efez. 6: 10-20). Als wij eendrachtig en onbevreesd strijden, zullen zij, die ons willen beangstigen, onderworpen worden aan het verderf.

Laten wij ons vasthouden aan de woorden die geschreven staan in Handelingen 2 vers 21: **"En het zal zijn, dat een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden."** God schenkt ons die

zaligheid.

In de brief aan de Filippenzen gaat Paulus verder: **"Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden."** (1:29). Hiermee vermaant Paulus nog eens tot standvastigheid. Geloof, gemeente, het is een genadegave van God. En wij verkrijgen dit niet van ons zelf. Dit kunnen wij lezen in Efeziërs 2 vers 8: **"Want door genade zijt gij behouden door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God."**

Jongeren, de strijd die Paulus heeft ondergaan daar doet hij nog een toevoeging bij in het laatste vers uit het gedeelte

van Filippenzen 1:30:

"Denzelfden strijd hebbende, hoedanigen gij in mij gezien hebt, en nu in mij hoort."

Paulus bedoelt hiermee dat het niet alleen liefde en geluk zal zijn in het geloofsleven, maar dat er ook strijd zal zijn. Hij heeft immers veel strijd moeten ondergaan in het geloof. Paulus is in zijn ouderlijk huis streng opgevoed, heeft honger moeten doorstaan, schipbreuken en afranselingen. Dat het niet altijd vanzelf gaat, weten wij helaas ook. We kunnen daarover mee praten, ook nog in deze laatste tijd.

Geliefde jongeren, Jezus zit aan de rechterhand des Vaders. Hij

heeft rondgewandeld hier op aarde en een ieder gehoorzaamde Hem. Ook nu Hij bij Zijn Vader is, zullen wij Hem in deze tijd gehoorzamen. In ootmoed en ontzag ons best doen de dingen die Hem aangenaam zijn te doen, zonder mopperen en/of klagen. Zodat wij een goed voorbeeld kunnen zijn voor iedereen die ons kent. Laat ons kinderen van God blijven, gehoorzaam aan het woord van God.

Dan zal Hij trots op jullie zijn als Hij wederkomt op de wolken des hemels om ons te halen.

Blijven strijden in het geloof! Dit geldt voor jong en oud, want... zonder strijd is er geen overwinning!

De tweede berg De staatskerk

Maurice Thesselaar

"Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen, die Hem liefhebben." (Jak. 1:12)

In het eerste tijdvak (het jaar 33-324) werden de christenen verdrukt door de heidens-Romeinse staatskerk, **de eerste berg**. In de vorige Jongerenbazuin kon je hierover lezen. Het ging over Perpetua, een jonge vrouw die christin was geworden en daardoor in moeilijkheden kwam. Het was de haat van de Romeinen waar zij het slachtoffer van werd. Maar deze Romeinen hadden deze haat niet zomaar. Het was de satan die rondging als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou kunnen verslinden (1 Petr. 5:8). Hij was degene die de Romeinen gebruikte om de christenen te verdrukken. Hij probeerde ze van Jezus af te

houden door lichamelijk te straffen.

In het tweede tijdvak (het jaar 324-622) ging de satan door met de verdrukking, maar dan op een hele andere manier. Het begon bij keizer Constantijn.

Hij was de eerste keizer die zich bekeerde tot het christendom. Hij beloofde dat de christenen hun religie vrij mochten belijden en dat zij herstelbetalingen zouden ontvangen voor de geleden schade door de christen-vervolgingen in het verleden. Dit klinkt natuurlijk

fantastisch, maar hij deed nog meer. Hij zorgde ervoor dat de kerk een staatskerk werd. Deze staatskerk is de **tweede berg**, de christelijk-Romeinse berg. De staat (de keizer dus) werd de baas van de kerk en bepaalde wat de juiste leer was. Daarbij dwong hij de heidenen om zich aan te sluiten tot deze staatskerk. Wat was het gevaar hiervan? De heidenen namen allerlei **heidense rituelen** de kerk in en het christelijk geloof werd onderhevig aan heidense gedachten. De kerkgebouwen werden steeds mooier, met afbeeldingen versierd. Relikwiën (een overblijfsel van een heilige of een voorwerp dat in contact is geweest met een heilige of Jezus Christus) werden opgezocht en vereerd. Overleden heiligen werden in die tijd nog niet aanbeden (dat kwam later), maar kregen wel veel eer. Maria begon toen al een hoge positie in de kerk in te nemen. Om Gods woord te

begrijpen, begonnen ze het uit te leggen vanuit heidense gedachten. Langzamerhand groeide de kerk uit tot een synagoge (huis van samenkomst) van de satan (Openb. 2:9).

De ergste leer die in die tijd werd verkondigd, was dat Jezus niet God was maar gewoon een schepsel, oftewel: de Godheid van Jezus werd betwist. Het was Arius die dit verkondigde. Heel snel werd de meerderheid van de christenen verleid tot deze leer, het arianisme. Ze namen het gewoon aan, terwijl het een satanische leer is (Openb. 2:9). Vanwege de verkeerde leringen werd de Geest uitgeblust (1 Thess. 5:19) en kon de Heilige Geest niet meer werken in de kerk. De satan had daarom vrij spel, want:

- er was geen gave van wijsheid en kennis meer om de ware leer hoog te houden en tegen verkeerde leringen te strijden
- er was geen gave van geloof meer om geestelijk opgebouwd te worden
- er kwamen geen profetieën, dromen en visioenen meer waardoor de Heer kon waarschuwen
- er was geen onderscheiding

van geesten meer, oftewel: de mensen zagen niet meer welke leer van God komt en welke leer niet.

Wonderbaarlijk genoeg was er in die tijd toch een kleine groep mensen die zich vasthield aan de leer die in de Bijbel beschreven staat. Zij hadden de knieën voor Baal niet gebogen (Rom. 11:4). Voor deze christenen is het volgende gedeelte uit de Schrift bedoeld:

"Vrees geen der dingen, die gij lijden zult. Ziet, de duivel zal enigen van ulieden in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt; en gij zult een verdrukking hebben van tien dagen. Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon des levens." (Openb. 2:10).

Het was een zware beproeving voor deze ware gelovigen, ze zaten in een geestelijk gevangenis. Toch is het ze gelukt en zullen daarom de kroon des levens ontvangen.

Zie je dat de satan de christenen in het tweede tijdvak op een hele andere, slinkere manier verdrukte? Zie je het verschil tussen de verdrukking die Perpetua moest ondergaan en de verdrukking van de christenen van het tweede tijdvak? Perpetua en alle andere christenen in het eerste tijdvak, werden van buitenaf (door de Romeinse heidenen) lichamelijk verdrukt. De christenen van het tweede tijdvak werden door "christenen" (dus vanuit de kerk zelf) geestelijk verdrukt.

Ook wij zullen straks door de opkomende staatskerk een andere leer moeten aannemen. Maar wij, de bruid, kunnen dat niet, want we behoren tot Jezus. We kunnen Hem niet verraden. Daarbij weten we dat we na deze lichte verdrukking levend opgenomen zullen worden en voor altijd bij Jezus mogen zijn (Rom. 8:18).

Laten we ons verdiepen in Zijn leer, zodat we straks weten wat goed en fout is. Laten we ons gehele hart geven aan Hem, zodat Hij ons de gaven kan schenken en daardoor beschermd zijn tegen de boze.

Het Bijbelboek Openbaring

07a. Eerste tijdvak A° 33-324

Michèl Keijsper

1e Kandelaar

Opb. 2:1-7

1e Zegel

Opb. 6:1-2 Het Licht, of het Christelijke leven van de kerkelijke leiders en van Christelijke regeerders. Die laatste waren er in het eerste tijdvak niet.

1e Bazuin

Opb. 8:2, 6-7

1e Fiool

Opb. 16:1-2

De zegelen die verbroken worden zijn de zegelen van de boekrol (Opb. 5:1-7). Die boekrol was van binnen en van buiten beschreven en met zeven zegelen verzegeld. Door het verbreken van een zegel kon men de rol afrollen tot aan het volgende zegel (Opb. 6 en 8:1). De rol werd vanaf het einde van

de Openbaring op de stok gerold. Waar het zevende tijdvak begon werd het zevende koord van boven tot beneden aan de al opgerolde delen vastgenaaid. Daarna werd het zevende zegel aan het koord bevestigd. Na verder oprollen begon het zesde tijdvak. Hier werd het zesde koord van boven tot beneden

vastgenaaid, en kreeg het koord een zegel. Zo ging dat door tot en met het eerste zegel.

De binnenzijde van de rol was nu onzichtbaar en onleesbaar, tot het eerste zegel zou worden verbroken. Van de buitenzijde was een deel van de tekst wel zichtbaar.

Ook de boekrol is het beeld van de Kerk van de Heer. Het is een openbaring van God waarin Hij voorzegt wat er in de Kerk van het Nieuwe Testament zou gebeuren, en Zijn oordeel (besluit) daarover. De 7 zegels geven dus 7 opeenvolgende tijdvakken aan.

De Heer toonde Johannes namelijk wat al was gebeurd en nog gebeuren zou (Opb. 1:19).

Het eerste zegel werd verbroken op de eerste Pinksterdag.

Een korte verklaring van andere beelden in Opb. 6:1-2 (in twee delen).

Deel 1:

Het Lam is Christus (Joh. 1:29; 1 Pet. 1:19).

De geopende boekrol meldt in ieder tijdvak het besluit van de Heer over de goddelozen (Zac. 5:1-4) **én over Zijn Kerk** (Opb. 5). Zijn Gemeente is namelijk een geopende brief (2 Kor. 3:2-3). Hoe Zijn Gemeente handelt en wandelt is voor iedereen zichtbaar; dat staat op de buitenkant van de boekrol. De binnenkant kan alleen door de gelovigen worden gelezen. Zij kunnen de verborgenheden begrijpen (Mat. 13:10-11).

Een zegel is een afdruk van een zegelring.

In Hag. 2:22-24 stelt God Zerubbábel tot een zegelring.

Hij is hier een type van Christus.

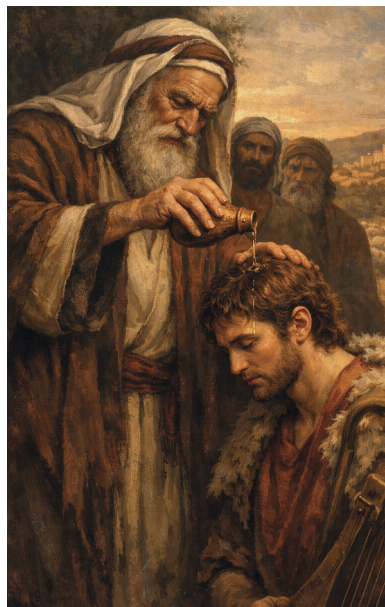
De geestelijkheid, Zijn geroepen dienstknechten, zijn de plaatsbekleder van Christus in de Gemeente. Jezus is de Dienstknecht in de dienstknecht.

De dienstknechten moeten daarom Jezus' beeld en afdruksel vertonen; zij zijn dus het zegel, in al de zeven tijdvakken.

Zij hebben een geestelijke taak: Ze leren alle mensen over hun verplichtingen aan God en elkaar en delen hen allen de genade en de zegen van God mede.

Als burgers gehoorzamen zij de koningen.

In de tijdvakken 2 t/m 6 vormen de geestelijkheid samen met de christelijke koningen het zegel. Die koningen hebben een wereldse taak. Ze ontvangen van God de zalving tot hun ambt door Gods dienstknechten. Ze dienen hun volk rechtvaardig te besturen. Ze dienen de Kerk, waardoor zij hun zalving ontvingen, te behoeden en te beschermen. Zij dienen de dienstknechten in geestelijke zaken te gehoorzamen.

In het 7e tijdvak zijn er geen gezalfde koningen meer, en is de situatie van het 1e tijdvak teruggekeerd.

Het zegel:

De daden van de koningen én van de dienstknechten beïnvloeden dus de Gemeente, Zijn Kerk.

Het fundament van de Kerk van Christus bestaat uit apostelen en profeten, met Jezus als de uiterste Hoeksteen van het fundament (Éfe. 2:20).

In Hoo. 5:14 wordt van Christus gezegd dat zijn handen als (zegel)ringen zijn. Deze handen aan het lichaam, de Kerk van Christus, zijn de door Hem geroepen apostelen en profeten.

Al Zijn dienstknechten, dus ook de evangelisten en herders/ leraars, roept Hij door profetenmond (Éfe. 4:11-16). Zij zijn allemaal nodig (1 Kor. 12: 12,15,20,27-29). Zijn rechterhand zijn de apostelen die Hij roept. Door handoplegging delen zij de Heilige Geest uit (Han. 8:14-17; 2 Tim. 1:6). Zijn linkerhand zijn zij die tot het profetenambt worden geroepen.

Zo drukken alle engelen tezamen (de geestelijkheid met de christelijke koningen) hun beeld af in de Gemeente. Een Oudtestamentisch voorbeeld zien we in Eze. 28:12. God noemt daar de koning van Tyrus al een zegel, totdat hij hoogmoedig werd.

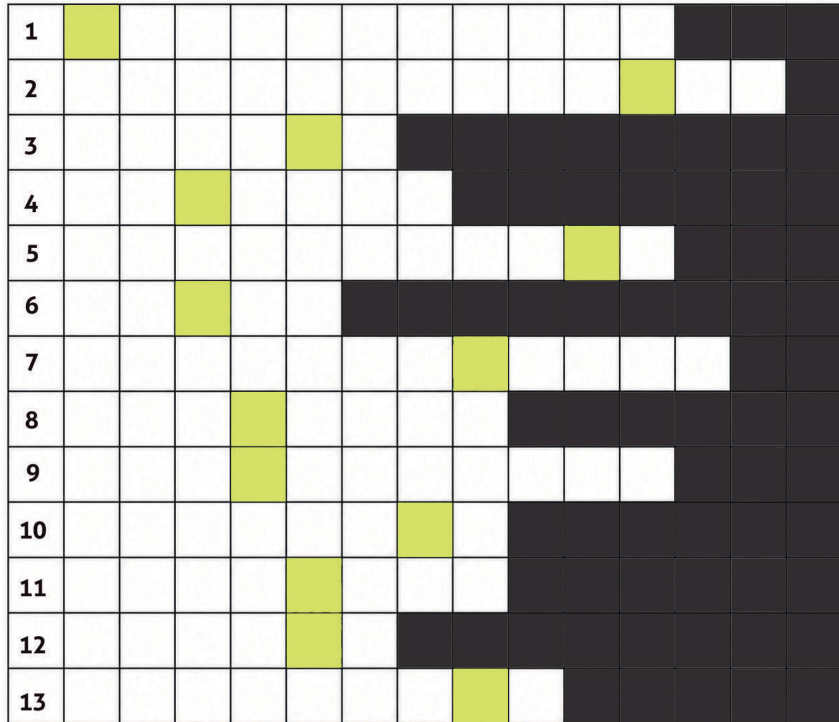
In deel 2: de vier levende wezens (die ten onrechte vaak vier dieren worden genoemd), de donderslag en het paard met zijn ruiter. De ruiter heeft een boog.

PUZZEL

zomer 2026

Vul het antwoord in. Vorm daarna met de gele letters het antwoord op: **aandoen** (Kol. 3)

Let op, de vragen staan niet in de juiste volgorde om het bedoelde woord te vormen. Voor deze puzzel gebruiken we de Statenvertaling. Met de tip kan je het antwoord vinden. Als in een woord (ook in het antwoord) een ij voorkomt zijn dat twee letters.

"Gezegend daarentegen is de man, die op den HEERE vertrouwt, en wiens vertrouwen de HEERE is! Want hij zal zijn als een boom, die aan het water geplant is, en zijn wortelen uitschiet aan een rivier, en gevoelt het niet, wanneer er een hitte komt, maar zijn loof blijft groen; en in een jaar van droogte zorgt hij niet, en houdt niet op van vrucht te dragen." Jeremia 17 vers 7-8

Colofon:

Redactie:

Herder J.R. Misset
Jeroen van de Pavert
Maurice Thesselaar
Michèl Keijsper

Contact:

redactie@jongerenbazuin.nl

ISSN: 2589-983X

Copyright:

Overname van artikelen met toestemming en met bronvermelding.

Uiterste inleverdatum kopij:

19 september 2026

1. het meest aan goeddoen Gal. 6
2. geeft melk in plaats van moeder Exo. 2
3. afgod Mat. 6
4. hier kijken wij door 1 Kor. 13
5. zo wordt de slechte Spr. 19
6. dit kwam over hen Rich. 9
7. met uiterste weezin meewandelen Lev. 26
8. weidestreek voor vee Jes. 30
9. zo zullen mensen zijn 2 Tim. 3
10. dit zag Ezechiël meermalen Eze. 8
11. oorsprong van het koperen vat Exo. 38
12. plank om op te zitten Amo. 3
13. vraag het niet aan de huisvrouw Luk. 22

Antwoord vorig nummer: Rabbouni